

Onzorgvuldigheid komt je duur te staan...

De kwestie: de eigendomsoverdracht van een extreem exclusieve auto gaat niet door omdat de “rechtmatige eigenaar” zich onverwacht meldt. De Koper accepteert dit niet en spant een procedure aan. De Koper krijgt ongelijk en gaat in hoger beroep... Hoe zat dat?

Eerst even de feiten: Het gaat hier om een Ferrari Barchetta F133, een zeer exclusieve auto, waarvan er slechts 448 exemplaren wereldwijd zijn gefabriceerd. CoCar heeft als professioneel verhuurder van exclusieve voertuigen, de Ferrari van de officiële Ferrari-dealer gekocht en deze doorverhuurd aan RCC. RCC wordt failliet verklaard, waarna CoCar, als eigenaar, de curator van RCC heeft verzocht om teruggave van de Ferrari. De Ferrari bleek echter spoorloos te zijn. Deze dook later op bij een handelaar waar de koper (Eiser in deze zaak) de auto kocht.

De aankoop van een exclusieve auto is altijd een bijzonder moment waarbij de emotie het soms wint van de ratio. Zo ook hier; de deal werd gedaan echter *de officiële papieren en de reservesleutel ontbraken*. Daar was wel een “geloofwaardig” verhaal voor maar toch ging het mis. Koper zal gedacht hebben dat het aanvragen van nieuwe papieren en een reservesleutel voldoende waren en de zaak daarmee zou zijn afgerond. Echter, dat is hier (in juridisch opzicht) niet waar het om gaat. Kort gesteld: er kunnen vele verhalen rond de aankoop van een auto zitten, echter als de originele papieren en de reservesleutel ontbreken, moet er extra zorgvuldig worden onderzocht hoe dit zit. Zoals vaak gezegd: een goed verhaal hoeft niet waar te zijn...

Zo zag het Hof het ook, en stelt: het gaat om de vraag of Koper bij de koop te goeder trouw was. Belangrijk, want er kan ook aanspraak op eigendom worden gemaakt door verjaring, mits bij de koop sprake is van te goeder trouw. De goede trouw ontbreekt hier. Want Koper heeft nimmer het originele eigendomsbewijs ontvangen of onder ogen gehad. Koper heeft bij de koop verder geen garantiebewijs van de auto gezien of ontvangen en geen officiële factuur, maar slechts een ongedateerde ‘bestelbon’. En ook geen reservesleutel..

Het ontbreken van juist deze zaken had hem moeten aanzetten tot een zorgvuldig onderzoek omtrent de herkomst van de auto en de bevoegdheid van de verkoper of in ieder geval argwaan behoren te wekken. Het Hof stelde vast dat dit niet was gebeurd.

Vervolgens meldde CoCar zich met, inderdaad, de originele papieren, aankoopnota en de reservesleutel (en zelfs de master afstandsbediening) . Dan staat Koper juridisch met 2-0 achter; hij verliest de mogelijkheid om middels aanspraak op goede trouw toch eigenaar te worden. Ook aanspraak op eigendomsverkrijging door langdurig bezit (verjaring) dat aan de orde kan zijn, wordt door het Hof afgewezen.

Koper stelde nog dat hij bepaalde bij de auto behorende stukken wél had gezien (in Luxemburg opgemaakt keuringsbewijs, vignet provisoir, internationaal verzekeringsbewijs, douanevignet en COC-bewijs). Daarbij stelde hij dat sprake was van een bestendige relatie met de autohandelaar, waar hij op mocht vertrouwen. Het Hof vond dit allemaal niet voldoende.

Nb: de vraag hoe de auto bij de autohandelaar kwam, werd door het hof niet behandeld.

Koper was aldus bij de koop niet te goeder trouw en CoCar is daarmee nog steeds de rechtmatige eigenaar van de Ferrari. Dat is ook wel te begrijpen: immers, de originele aankoopnota en een complete sleutelset worden uitgereikt aan degene die rechtmatig eigenaar is of wordt. Bij lichtzinnig voorbijgaan aan zaken die mogelijk niet kloppen, verspeelt men al snel de aanspraak op goede trouw (en verkrijging door verjaring), zeker als het om zeer exclusieve auto's gaat. De Ferrari gaat naar Cocar en de Koper kan achter zijn geld aan bij de autohandelaar.

Albert S. Oegema
Advocaat